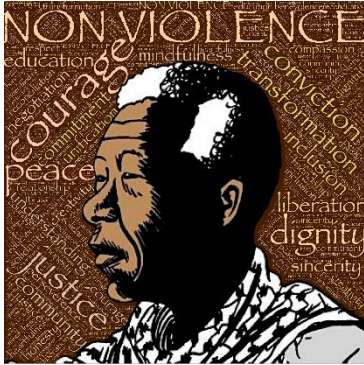

CHE-Salon 23 maart 2022 Wit privilege

Patrick van der Hofstad en Sumadi Bambang Oetomo gingen met ons in gesprek over hoe de schaduwkanten van ons koloniale verleden doorwerken in onze eigen levens. Patrick en Sumadi zijn beiden actief in de Constellatie Dekolonisatie. Patrick is bezig in de onderwijssector en is ook zenmeditatieleraar. Sumadi is trekker van het Platform Sierpleinbuurt in Amsterdam. Hij is al vanaf het prille begin betrokken bij deze Constellatie. In de Constellatie Dekolonisatie wordt verdieping gezocht en liefdewerk gedaan. Het lijkt op wat we in deze meeting doen.

Reacties van deelnemers op de vragenlijst *Wit privilege* die vooraf is toegestuurd. Herkenbaar, ik ben bevoorrecht, ik kan geen ja of nee antwoorden omdat ik tussen culturen in heb gestaan. Ik had de vragenlijst al eens eerder ingevuld maar nu is die veranderd vanwege leeftijd. Ik ervaar zelf ook discriminatie, dat is confronterend.

Patrick vertelt over wit privilege en dat hij zich al lange tijd realiseert dat hij het wit privilege is. Hij is man, wit, geen lichamelijke gebreken, hoogopgeleide ouders, in Nederland geboren, een zogenaamde zeven vinker. Patrick geeft aan dat hij ook in de Constellatie Dekolonisatie de witte man is en dat dat een verantwoordelijkheid geeft. Wit is nu aan zet. Wit heeft huiswerk. Patrick vraagt zich af hoe het kan dat discriminatie plaats vindt terwijl het vaak niet de bedoeling is van mensen. Maar de mensen van kleur maken het wel elke dag mee. Een belangrijke oorzaak ligt in de grotere patronen in onze samenleving: het institutioneel racisme. Wit privilege gaat ook over witte onschuld. Mensen realiseren zich bijvoorbeeld niet dat kinderen van kleur het echt erg moeilijk hebben met pestgedrag tijdens het sinterklaasfeest. Wat kun je doen om institutioneel racisme tegen te gaan? Daar zit bij mij een diepe wens om ons op dit thema te verbinden waarmee we onszelf en ook de samenleving transformeren.

Soumadi vertelt zijn ervaringen enerzijds de Indonesische wereld van zijn vader en anderzijds de Nederlandse van zijn moeder. Hij ontdekte in 2007 dat hij vanuit Azië iets te brengen heeft naar Nederland en dat heeft hem geholpen om zelf sterk te zijn. Hij werd zich bewuster van zijn afkomst en legt het accent nu meer op het Zijn dan op het worden. Daardoor is hij geen speelbal meer. Hij heeft iets te geven en dat heeft zijn leven veranderd.

Na de stiltemeditatie wordt verder gesproken in twee breakout groepen. Er was veel herkenning, ook in het bang zijn voor de donkere kanten en dat niet onder ogen willen zien. Ieder heeft zijn/haar eigen verhaal te vertellen en een eigen rol te spelen. Het zit ook in kleine subtiele dingen zoals je mond houden. Het slavernijverleden speelt in veel levens door en is vaak verstrengeld met elkaar als dader, slachtoffer en redder. Het komt ook tot uiting in discriminatie binnen organisaties. Verlangen en zoektocht naar echte gelijkwaardigheid. Hoe kan het veranderen? Door te spreken, te benoemen, zichtbaar te maken en elkaar te steunen, voeden en kritisch te zijn op institutioneel racisme.